

Det går galt, når vi glemmer, at:

En hund er en hund!

Hundeinstruktør med problemhunde som speciale, Marianne Bløndal, retter fokus mod hundeejerne, når de såkaldte kamphunde og muskelhunde gør tilværelsen usikker for andre og ikke mindst for sig selv.

Af Anne-Sofie Holten

Vi bliver forskrækkede, når muskelhunde bliver udnævnt til kamphunde og så oven i købet løber løs og gør livet usikkert for mindre hunde og andre dyr. Når en muskelhund gentagne gange dræber og æder katte og børns kaniner, så skal den aflives, siger folkestemningen. Men præcis hvorfor er det, den skal aflives? Er det, fordi den har en ejer, der har svigtet den ved at lade den løbe omkring? Eller er det, fordi den har gjort noget, selv en Pekingeser ville gøre, hvis den bare kunne?

- Det er det spørgsmål, vi lige skal vende med os selv, siger Marianne Bløndal, som ofte har disse hunde i

sin pension i almindelige sammenhænge og i nødsituationer. Hun sætter citationstegn omkring ordet "problemhunde", for det er sjældent hundene, der er problemet, siger hun.

- Jeg har aldrig oplevet, at hundene ikke har været søde og fredelige over for mig. Men de kan komme fra forhold, det er håbløst at sende dem tilbage i, og så kan det være mest reelt at aflive dem.

Der er en hundelov, som er lavet for mennesker, og så er der hundenes egne love, siger Marianne Bløndal. Det er de sidste, hun beskæftiger sig med, og gennem kurser hjælper hun folk med at kunne finde ud af deres hunde. Hun mener, at vi kan

Kælehund eller kamphund, kært barn har mange navne. Den Engelske Bulldog blev oprindeligt brugt som kamphund. Dette eksemplar er en elskelig meget genert dame, som det var svært at få lov til at fotografere.

Foto: Dyrefondet

gøre vores egen hund - uanset om den er en Broholmer eller en Papillon - en stor tjeneste ved at erkende, at den er et rovdyr, og så handle efter det.

Alle hunde i snor inden for byskiltet

- Vi skal tage vores hund alvorligt og erkende, at den er en hund! Der er masser af dejlige kælepotte-hunde, familiehunde, men selv den glade Labrador, som jeg er opdrætter af, er en dræberhund, når situationen er der. Men vi vælger at negligere, at vores hund er et rovdyr. Ikke mindst den lille Papillon, som har nøjagtigt de samme instinkter, som den store hund har! Den har vi gjort til et objekt, og det er respektløst. Og det er omkring respekten for hunden, at skoen trykker. Derfor nytter det ikke med særregler for muskelhunde.

Hvis man ville gøre noget fornuftigt, så kom alle hunde i snor, i det øjeblik man er inden for et byskilt. Der er i forvejen regler for alt muligt, og du må kun køre 50! Så hvor svært kan det være at sætte en hund i snor inden for bygrænsen og uden for havelågen i villakvarteret. En ganske almindelig hundesnor. Ikke flexline. For det, der går galt, er ofte, at hr. Frandsen går med sin lille hund, og den er i en flexline.

Det er hyggeligt. Han vil gerne snakke med alle, og det synes han også, hans hund skal. Men det er ikke takt og tone i hundeverdenen, når den lille hund går hen til den

store hund. Det provokerer den. Vi står pludselig i en situation, hvor den lille hund overtræder grænsen i hundeverdenen, og den store hund angriber. Det kan også være omvendt. Men det bliver bare ikke omtalt. Den lille hund bliver altid favoriseret, og vi skal også passe godt på den. Men den lille hunds ejer har ofte en helt forkert idé om, at den lille hund skal have lov til alt.

- Alle hunde har en hilsegrænse, som ikke må overskrides, siger Marianne Bløndal. Hvalpene i en hundeflok lærer, at de skal holde sig i baggrunden. Det er naturligt for dem at søge i skjul for noget nyt og farligt. Det er en hundelov, vi mennesker ignorerer, når vi får hvalp, og den skal med os overalt og skal hilse på alle. Så gør vi hvalpene tankeløse, hvad de ikke er fra naturen. Vi præger dem som mennesker og ikke som hunde. Det er ikke hunden, som skal gå frem foran os og hilse først. Den skal have lov at være bagved og vente. Vi ser problemet, når folk skal have gæster, og hunden springer op og tit er en pestilens. Det ville den ikke have været, hvis

Det ville være fornuftigt, hvis alle hunde var i snor, så snart de befandt sig inden for et byskilt, siger Marianne Bløndal, her sammen med en af sine Labradorhunde.

Foto: Dyrefondet

Dræberhund rystede fredeligt boligområde

En blandingshund af "Amstaff"-type, blev lynhurtigt i medierne udnævnt til kamphund, da den ødelagde idyllen i et fredeligt kvarter i Birkerød, hvor den havde strejft omkring i et stykke tid. Inden for en uge skabte hunden rædsel ved først at dræbe og æde en kat og derefter dræbe endnu en kat og nogle børns kanin i et havebur.

Både børn og voksne var chokerede. En ting var, at det skete første gang, men hvordan kunne det ske anden gang? Hvor var ejeren? Det spørger folk i Birkerød sig selv om. Hunden bar ikke noget Halsbånd, og den var hverken øremærket eller mikrochippet, så ejerens identitet kunne ikke umiddelbart spores. Ingen vidste, hvem ejeren var, og ejeren kom ikke sin hund til undsætning ved at melde sig og få styr på hunden samt modtage en efterhånden anseelig bøde. Uden ejeren kan hunden aflives som herreløs.

Ved redaktionens slutning er ejeren ikke fundet.

Situationen satte gang i debatten omkring muskelhunde, kamphunde, hunde i snor og hunde med mundkurv på. Men hvad er det, der gør nogle hunde mere farlige end andre? Og hvordan passer vi alle bedre på vores hunde. Læs mere om det i artiklen "En hund er en hund" her på disse sider.

den var vokset op i hundeverdenen. Så ville den vide, at den skulle holde sig i baggrunden.

Matrikelhund og kvæghyrde

Marianne Bløndal synes, at det er en kæmpe urimelighed at udnævne en lang række hunde, der ikke er nogen problemer med, til kamphunde, bare fordi de har et bredt hoved og en bred mund.

- Det er som regel loyale og trofaste familiehunde, siger hun. De er ikke ideelle første-gangs hunde. Men nemme at have med at gøre, hvis der er højt til loftet både mentalt og kvadratmetermæssigt. Det er brugshunde fra landet, og de har svært ved at tilpasse sig bymiljøet. De har brug for et territorium, som er deres, hvor de hviler i sig selv. Det gør de ikke på fjerde sal på Østerbro. De har et ganske almindeligt jagtinstinkt, som alle andre hunde. Tænder hurtigt og jager det, de får øje på. Og så er det for sent at begynde at kalde. Det er det også med en Jack Russell Terrier. Den er bare en mindre hund.

Muskelhunde er en fælles betegnelse for en lang række racer og blandinger. For eksempel American Staffordshire Terrier, Amerikansk Bulldog, Dogo Argentino, Bullmastiff og blandinger heraf. Men de er ikke ene om at kunne være farlige, hvis situationen opstår, siger Marianne

Bløndal, som også nævner Rottweiler, Newfoundlander, St. Bernhard og andre af de mere almindelige hunderacer. American Staffordshire Terrier er en af de mest kendte muskelhunde. Den er skabt som en brugshund på de store vidder i USA. Den har en enorm fysik og kan hyrde kvæget og holde sammen på det.

- Det er en hund, der er i sit es, hvis den er sammen med sin ejer hele dagen lang, og den kæmper for dit liv til hver en tid, uanset om du er i nærkontakt med et vildsvin eller en krokodille, siger Marianne Bløndal. Muskelhunde er ikke verdens bedste vagthunde, men de vogter deres områder, og folk ved godt, at de ikke skal stå ud af bilen på gårdspladsen, hvis hundens ejer ikke er der.

- Når man læser i avisen, at "kamphunde" har overfaldet nogen, er det en del af bandemiljøet at forsøge at bruge hunden som et legalt våben. En kamphund er ikke en bestemt race, men en hund, der er trænet til kamp. Ofte en meget værdifuld hund, som der bliver passet godt på. Det er år og dag siden, at hundekampe var almindelige her. Men lige pludselig findes de igen. I det skjulte, for det er jo forbudt. Det drejer sig ikke kun om andre kulturer, som kommer hertil med deres hundekampe, det handler også om store penge i ganske bestemte miljøer.